

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Mirko Möllen**, se sídlem Spolková republika Německo, Mnichov, Barthstrasse 16, insolvenční správce dlužníka VICTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft, se sídlem Spolková republika Německo, Krailling, Germeringer Strasse 1, podnikajícího na území České republiky prostřednictvím VICTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft – organizační složky, se sídlem Dolní Břežany, Pražská 636, zastoupený JUDr. Jiřím Vaníčkem, advokátem se sídlem Praha 8, Šaldova 34/466, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2019, č. j. 10 Af 35/2015-43,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil kasační stížností proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2019, čj. 10 Af 35/2015-43, jímž městský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2015, č. j. 10171/15/5100-41459-711232. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu o nevyhovění žádosti žalobce o posečkáni úhrady daně podle § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání.

[3] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[4] Vzhledem k tomu, že s podáním kasační stížnosti nebyl zaplacen soudní poplatek, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 22. 7. 2019, č. j. 3 Afs 211/2019-45, vyzval stěžovatele k jeho zaplacení. Odkázal přitom na rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 27. 6. 2019,

č. j. 1 Afs 135/2018-71, v němž rozšířený senát konstatoval, že „na řízení před správními soudy se nepoužije § 11 odst. 2 písm. n) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 293/2013 Sb., který od placení soudního poplatku osvobozuje insolvenčního správce nebo dlužníka s dispozičními oprávněními v řízení o nárocích, které se týkají majetku patřícího do majetkové podstaty nebo které mají být uspokojeny z tohoto majetku.“

[5] V návaznosti na uvedenou výzvu požádal stěžovatel dne 7. 8. 2019 o osvobození od soudního poplatku. Dne 29. 8. 2019 obdržel Nejvyšší správní soud podání, v němž stěžovatel polemizoval s oprávněností vydané výzvy k zaplacení soudního poplatku a odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věcech vedených pod sp. zn. 1 Afs 83/2019, sp. zn. 1 Afs 85/2019 a sp. zn. 1 Afs 86/2019, jimiž bylo v případě jiného stěžovatele žádosti o osvobození od soudního poplatku vyhověno z důvodu, že na jeho majetek byl prohlášen konkurz. Nejvyšší správní soud nato (výzvou ze dne 8. 10. 2019, doplněnou dne 22. 10. 2019) vyzval stěžovatele k doložení majetkových poměrů; upozornil jej přitom, že polemika se závěry kasačního soudu jej nezabavuje povinnosti majetkovou situaci dlužníka doložit. Vzhledem k tomu, že stěžovatel na uvedenou výzvu ve stanovené lhůtě, která uplynula dne 6. 11. 2019, nikterak nereagoval, Nejvyšší správní soud jeho žádost o osvobození od soudního poplatku usnesením ze dne 12. 11. 2019, č. j. 3 Afs 211/2019-79, zamítl a současně jej vyzval, aby ve lhůtě 15 dní od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek ve výši 5.000 Kč; zároveň byl poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

[6] Jak již bylo uvedeno, povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti; této povinnosti stěžovatel nedostál. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele vyzval k úhradě soudního poplatku usnesením ze dne 12. 11. 2019, č. j. 3 Afs 211/2019-79, které bylo doručeno do datové schránky právního zástupce stěžovatele dne 15. 11. 2019 (čl. 80 spisu tohoto soudu). Posledním dnem patnáctidenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku se tak stalo pondělí 2. 12. 2019 (§ 40 odst. 1 a 3 s. ř. s.). Stěžovatel však toho dne (ani později) soudní poplatek nezaplatil. Nejvyšší správní soud připomíná, že v případě lhůty k zaplacení soudního poplatku stanovené usnesením ze dne 12. 11. 2019, č. j. 3 Afs 211/2019-79, se již jednalo o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, byly naplněny podmínky předvídané v § 9 odst. 1 větě druhé zákona o soudních poplatcích; proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

[8] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. prosince 2019

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu